

Forhøjelse kan finde Sted, med mindre § 21 i den kommunale Skattelov ændres, thi deri udtales det bestemt, at Forhøjelse af den kommunale Ejendomsskyld ikke kan foretages, efter at de i Henhold til Skattelovene af 1903 vedtagne Vedtægter en Gang er godkendte.

Det er ogsaa en i høj Grad uheldig Maade, hvorpaa den kommunale Ejendomsskyld og i det hele de kommunale Ejendomsskatter opkræves. Det viser sig, at der er overordentlig stor Forskel paa Ejendomsskatterne i Købstæderne. De varierer lige fra 3 til 27 pCt. af samtlige paalignede kommunale Skatter, og det vilde sikkert være overordentlig heldigt, om dette Forhold kunde blive ændret. Jeg ved, at der i adskillige Købstæder har været en Bevægelse fremme i den Retning, men man har ikke kunnet foretage noget, saa længe denne Bestemmelse i den kommunale Skattelov er gældende, og i den kommunale Skattekommission var det netop meget stærkt fremme, at en Ændring her sikkert var en Udvej til at skabe bedre Tilstande, skabe en bedre Ordning med Hensyn til de kommunale Skatter end den, man har i Øjeblikket. Jeg vil derfor henstille, at dette Spørgsmaal bliver taget op til Overvejelse, saa at man kan faa en Ændring paa de Omraader, jeg her har nævnt.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til meget hurtig og velvillig Fremme, idet jeg udtaler Haabet om, at man efter de mange Udtalelser, der fremkom ved Finanslovforslagets første Behandling om, at ikke mindst Venstre var stærkt optaget af at faa Skatterne lagt paa de Skuldre, der kunde bære dem, vil vise det nu ved her i denne Sal at fremme dette Lovforslag hurtigst muligt. Jeg haaber tillige, at Venstre vil øve sin Indflydelse oppe i det andet høje Ting, saaledes at det maa lykkes at faa dette Lovforslag vedtaget snarest muligt, det vil i høj Grad bidrage til at rette de Skavanker, der findes ved Skattelovene af 1903.

N. Neergaard: Den Debat, som naturligt ellers vilde være faldet ved første Behandling af dette Lovforslag, faldt, i alt Fald for en stor Del, ved første Behandling af Finanslovforslaget, hvor altsaa en Del af de Betragtninger, som der ellers kunde være Anledning til her at komme ind paa, blev foregrebet. Ved Forelæggelsen af Finanslovforslaget ønskede nemlig Finansministeren en Udtalelse fra Partierne om, hvorvidt de vilde give Tilslutning til et Lovforslag om en ny almindelig Vur-

dering til Ejendomsskyld i 1916. Som Følge deraf udtalte Partiernes Ordførere sig om denne Sag ved første Behandling af Finanslovforslaget, og jeg gav paa mit Partis Vegne Tilslutning til den af Finansministeren udtalte Tanke. Det staar mig klart, at en saadan Foranstaltning er ønskelig paa Grund af den store Ulighed, der ved Landejendomsprisernes Stigning i de senere Aar er fremkommet mellem de Ejendomme, som er blevet staaende ved den almindelige Vurdering i 1909, og dem, som har faaet Omvurdering, og Foranstaltningen er ønskelig, ogsaa fordi Ejendomsskyldvurderingen har Betydning i en Mængde økonomiske Forhold, som falder udenfor det egentlige Skatteforhold, og navnlig ønskelig, fordi Statskassen undrages en meget betydelig Indtægt ved Forholdet, som det nu er, ikke blot den betydelige Merindtægt af Ejendomsskylden, som svarer til de stigende Priser, men ogsaa Merindtægten af Formueskatten og af Stempelafgiften ved Overdragelse af fast Ejendom, som jo efter den nye Stempellov af 1911 retter sig efter Ejendomsskyldvurderingen. Alt dette er stærke Grunde til at foretage en Omvurdering før det ved Loven fastsatte Tidspunkt, nemlig 1919. Jeg gav paa mit Partis Vegne den omtalte Tilslutning under Forudsætning af, at det Lovforslag, som kunde ventes fra Finansministeriet, i alt væsentligt blev det samme som det, der tidligere, nemlig i Samlingen 1913—14, var vedtaget her i Folketinget, men som strandede i Landstinget. Og jeg fremkom samtidig med en Henstilling om at forkorte Vurderingsperioderne fra de 5 Aar, som var vedtagne i sin Tid i Folketinget, til 3 Aar for saa til Gengæld at kunne imødekomme et meget almindeligt og efter min Mening berettiget Ønske om at slippe for de halvaarlige Omvurderinger, saa at Omvurdering kun skulde finde Sted, hvor der er fremsat en udtrykkelig Begæring derom.

Disse Henstillinger har Finansministeren i alt væsentligt imødekommet, hvad jeg anerkender, og derfor maa mit Partis Stilling til dette Lovforslag være en velvillig. Naturligvis er det ikke udelukket, at der kan foretages Ændringer i Enkeltheder i Lovforslaget, men i det store Hele holder det sig indenfor den Ramme, som vi paa Forhaand har givet vor Tilslutning. At der ikke skal finde nogen almindelig Revision af Ejendomsskyldloven Sted ved denne Lejlighed, og at man altsaa lader forskellige Bestemmelser i denne staa, selv om man synes, de i og for sig kunde